

Prima instanță: M. Muruianu.  
Instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican.

dosarul nr. 2ra-2613/16

## ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Mihai Poalelungi  
Tatiana Vieru  
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Serghei Clevada,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Iurcișina împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Buiucani, municipiul Chișinău din 11 iulie 2014,

### c o n s t a t ă

La 07 martie 2014, reclamanta Svetlana Iurcișina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al R.M. cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 18 august 1983, a încheiat căsătoria cu Boris Iurcișin, fiind înregistrată de către Primăria s. Țaul, r-nul. Dondușeni, cu nr. de înregistrare 24.

Menționează reclamanta că, din căsătoria propriu-zisă au rezultat doi copii: Dmitrii Iurcișin, născut la 16 septembrie 1983 și Eva Iurcișina, născută la 24 august 2002, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. M. Lătărețu 44, ap.1.

Indică reclamanta că, la 12 august 2008, a decedat soțul acesteia, Boris Iurcișin, iar ulterior, la 26 octombrie 2009, a decedat fiul acesteia Dmitrii Iurcișin, care avea gradul I de invaliditate din copilărie.

Invocă reclamanta că, din perioada anului 1988, când s-a îmbolnăvit fiul acesteia, Dmitrii Iurcișin, și până la 12 august 2008, adică până la decesul soțului acesteia, Boris Iurcișin, reclamanta împreună cu ambii copii se aflau la întreținerea deplină și permanentă a soțului acesteia, care era angajat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al R.M., familia, neavând alte venituri materiale necesare întreținerii.

Mai mult ca atât, din motiv că, fiul reclamantei, Dmitrii Iurcișin, suferea de o boală psihică și având gradul I de invaliditate din copilărie, necesita îngrijire și supraveghere permanentă, din acest motiv, reclamanta a fost în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii, fiind nevoită în toată această perioadă de timp să îngrijească de fiul bolnav.

Cere reclamanta Svetlana Iurcișina constatarea faptului aflării sale la întreținerea deplină a soțului Boris Iurcișin, născut la 08 iulie 1961, originar din s. Țaul, r-nul. Dondușeni, decedat la 12 august 2008 în or. Chișinău, în perioada de timp – 15 ianuarie 1988 până la – 12 august 2008.

Prin hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2014 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al R.M. și a fost menținută hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2014.

La 07 septembrie 2016, reprezentantul recurentului Ministerul Afacerilor Interne al R.M., Serghei Clevada, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul Afacerilor Interne al R.M., Serghei Clevada, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul Afacerilor Interne al R.M., Serghei Clevada, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Serghei Clevada, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală